

Број: 07/3.2430-2/14

Дана: 17.11.2014. године

На основу члана 71. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број 73/10, 104/11 и 84/12) Наставно-научно вијеће Факултета, на сједници одржаној 17.11.2014. године, донијело је сљедећу

О Д Л У К У

о усвајању Извјештаја Комисије за оцјену подобности теме и кандидата за израду докторске дисертације

1.

Усваја се Извјештај Комисије за оцјену подобности теме и кандидата за израду докторске дисертације кандидаткиње мр Аземине Дурмић, под насловом „ЦИЉЕВИ СТУДЕНАТА, УНИВЕРЗИТЕТСКА КЛИМА И АМБИЈЕНТ ОЦЈЕЊИВАЊА У НАСТАВИ“.

2.

За ментора се одређује др Ненад Сузић, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци.

3.

Саставни дио ове Одлуке је извјештај Комисије за оцјену испуњености услова кандидата и теме.

4.

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења.

Достављено:

1. Именованом
2. Архиви
3. Рачуноводству
4. У досије

Д Е К А Н

Проф. др Драго Бранковић

ИЗВЈЕШТАЈ

*о ојени подобности теме и кандидата за израду докторске тезе
кандидата АЗЕМИНЕ ДУРМИЋ под насловом
„Циљеви студената, универзитетска клима и амбијент оцјењивања у настави“*

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Проф. др Ненад Сузић, редовни професор Филозофског факултета у Бањој Луци, биран у ужим научним областима Општа педагогија, Социологија образовања и Методика васпитно-образовног рада, предсједник;
2. Доц. др Тања Станковић-Јанковић, доцент Филозофског факултета у Бањој Луци, биран у ужу научну област Методика васпитно-образовног рада, члан;
3. Доц. др Бранка Ковачевић, доцент на Филозофском факултету у Палама бирана на предмету Дидактика, члан.

Састав Комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звање, назив уже научне области за коју је изабран у звање, назив универзитета и факултета у којем је члан комисије стално запослен.

1. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ, НАУЧНА И СТРУЧНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Аземина Дурмић рођена је у Зеници 15.04.1987. године. Завршила је основну школу „Владимир Назор“ у Зеници 2002. године, док је 2006. године завршила Педагошку гимназију у Зеници као ученик ослобођен полагања матуре јер је остварила одличан успјех током четири године школовања. Одсек за социјалну педагогију завршила је 2010. године на Исламском педагошком факултету Унивџерзитета у Зеници и стекла звање дипломираног социјалног педагога. У току студија остварила је просјечну оцјену 9,5. Године 2012. уписала је магистарски студиј на истом факултету на студијском програму Социјалне педагогије. Магистрирала је на тему „Контекстуално релевантни ресурси унапређења отпорности младих“ и стекла звање магистар социјалне психологије. Током постдипломског студија остварила је просјечну оцјену десет (10) и уз то јој је додијељена овеља Ректора у Зеници. Још у току додипломског студија била је активна у наставном и ваннаставном процесу те је обављала послове демонстратора на предметима Породична педагогија и Методологија истраживања у социјалној педагогији. Године 2011. добила је избор у звање асистента на предмету Социјална педагогија. Уз наставни и академски рад, Аземина Дурмић се укључила и у низ друштвено корисних активности и пројеката. Учествовала је у креацији и реализацији пројекта „Нешто старо, нешто ново“ који је финансиран из гранта младих невладине организације АХИ „Корак напријед“. У међународни Темпус пројекат укључила се 2012. године, а пројекат носи наслов „Equal opportunities for students with special needs in higher education“ а захваљујући том ангажману именована је за координатора Уреда за подршку студентима са посебним потребама на Универзитету у Зеници. Захваљујући ангажману у том пројекту боравила је на Wirtschaft Univerzität-у у Бечу, на Универзитету Alicante у Шпанији те на КАНО Sint Lieven Gent Универзитету у Белгији с циљем стицања увида у примјере добре праксе за помоћ студентима са посебним потребама.

Учествовала је на више конгреса и конференција у Босни и Херцеговини, Хрватској и Србији. Мр Аземина Дурмић је члан Катедре за педагогију и психологију Филозофског факултета у Зеници, Секретар Комисије за реформу НПП другог циклуса студија Социјалне педагогије, члан тима за осигурање квалитета студија на Универзитету у Зеници те члан радног тима за интерну и екстерну евалуацију Универзитета у Зеници 2014. године.

Библиографија:

- Durmić, A. (2011). Koncept različitih i zaštitnih faktora u prevenciji poremećaja u ponašanju. U *Zborniku radova Islamskog fakulteta u Zenici*, br. IX/2011, 189–207.
- Durmić, A. (2012). Sociopedagoški prilog razumijevanju dječijih predrasuda. U monografiji *Suvremeni tokovi u ranom odgoju: Znanstvena monografija*. I. Pehlić i A. Hasanagić. Islamski pedagoški fakultet u Zenici.
- Durmić, A. (2012). Socijalni kapital i unutarnji resursi mladih. U *Zborniku radova Islamskog fakulteta u Zenici*, br. 10/2012, (str. 89–105). Zenica: Islamski fakultet.
- Vejo, E. i Durmić, A. (2013). Sadržajno propitivanje razvojnih prednosti iz perspektive interpersonalnog identiteta mladih. U *Zborniku radova sa IV Međunarodne naučno-stručne konferencije „Unapređenje kvalitete života djece i mladih“*, (str. 293-304). Split: Udruženje za podršku i kreativni razvoj djece i mladih i Univerzitet u Tuzli Edukacijsko rehabilitacijski fakultet.
- Vejo, E. i Durmić, A. (2013). Interpersonalni identitet mladih. U *Zborniku radova sa međunarodnog naučnog skupa Specijalna edukacija i rehabilitacija*, (str. 119–128). Univerzitet u Beogradu Fakultet za specijalnu edukaciju i rehabilitaciju.
- Vejo, E., Pehlić, I. i Durmić, A. (2013). Afirmacija ideje socijalne pedagogije kao integracijske znanosti kroz univerzitetski studijski program. U *Zborniku radova sa međunarodne znanstvene konferencije Ka novim iskoracima u odgoju*, (str. ??). Sarajevo: Filozofski fakultet. (U štampi)

Научна валидност радова за докторску тезу.

- 1) Рад објављен под насловом Durmić, A. (2011). Koncept različitih i zaštitnih faktora u prevenciji poremećaja u ponašanju. U *Zborniku radova Islamskog fakulteta u Zenici*, br. IX/2011, 189–207 третира значајна питања везана за тему пријављене дисертације под насловом *Циљеви студената, универзитетска клима и амбијент оцјењивања у настави*. Наиме, оцјењивање дјецe са посебним потребама представља посебан проблем редовних школа које имају дјецу са посебним потребама у учионицама са осталом дјецом. Ако пођемо од тезе да је школа оно што се у њој оцјењује, тада један од циљева студената будућих наставника је да дјецa са посебним потребама не буду изложена оцјењивачкој стигматизацији међу осталом дјецом.
- 2) Други рад под насловом Durmić, A. (2012). Sociopedagoški prilog razumijevanju dječijih predrasuda. U monografiji *Suvremeni tokovi u ranom odgoju: Znanstvena monografija*. I. Pehlić i A. Hasanagić. Islamski pedagoški fakultet u Zenici такође тангентно третира нека питања значајна за тему дисертације под насловом *Циљеви студената, универзитетска клима и амбијент оцјењивања у настави*. Уколико желе да правилно вреднују ученике, да их адекватно оцијене и тиме мотивишу за школско учење, студенти наставничког смјера треба да разумију дјечије предрасуде. Осим тога, разумјевање дјечијих предрасуда представља услов за остваривање повољне емоционалне климе у разреду. Ту климу студенти будући наставници најбоље ће оцијенити ако пођу од проучавања климе у дјечијем колективу а потом анализирају властити студентски амбијент.
- 3) Трећи рад под насловом Durmić, A. (2012). Socijalni kapital i unutarnji resursi mladih.

U *Zborniku radova Islamskog fakulteta u Zenici*, br. 10/2012, (str. 89–105). Zenica: Islamski fakultet има посебну вриједност за тему дисертације коју је Аземина Дурмић пријавила под насловом *Циљеви студената, универзитетска клима и амбијент оцјењивања у настави*. Препознавање унутаргрупних снага колектива представља услов ефикасног педагошког дјеловања, стварања повољне психосоцијалне климе у разреду и здравог амбијента за оцјењивање ученика. У овом раду кандидаткиња приказује резултате једног свога истраживања. Показало се да је социјални капитал подједнак и у граду, у приградском насељу и селу. То је значајан налаз јер наше студенте педагошких занимања директно упућује да кориштење социјалних ресурса треба једнако стимулисати и у селу и у граду.

- 4) Четврти рад под насловом Vejo, E. i Durmić, A. (2013). Sadržajno propitivanje razvojnih prednosti iz perspektive interpersonalnog identiteta mladih. U *Zborniku radova sa IV Međunarodne naučno-stručne konferencije „Unapređenje kvalitete života djece i mladih“*, (str. 293-304). Split: Udruženje za podršku i kreativni razvoj djece i mladih i Univerzitet u Tuzli Edukacijsko rehabilitacijski fakultet директно третира интерперсонални идентитет младих, а тај идентитет је услов адекватно успостављање академске колеме међу студентима што је саставни дио теме дисертације *Циљеви студената, универзитетска клима и амбијент оцјењивања у настави*. У овом раду ауторнице истражују однос између интерперсоналног идентитета и развојних предности. Показало се да интерперсонални идентитет има значајну везу са развојним предностима међу ученицима гимназије. Идентитет човјека увијек има социјалну димензију јер је човјек *animal sociale* како каже Аристотел. Ако студенти спознају неке компоненте интергрупних снага, имаће могућност да социјалне циљеве боље координирају, да своје циљеве боље ускладе са групом, а то је тема дисертације Аземине Дурмић.
- 5) Пети рад под насловом Vejo, E. i Durmić, A. (2013). Interpersonalni identitet mladih. U *Zborniku radova sa međunarodnog naučnog skupa Specijalna edukacija i rehabilitacija*, (str. 119–128). Univerzitet u Beogradu Fakultet za specijalnu edukaciju i rehabilitaciju посвећен је управо интерперсоналном идентитету. Ради се о истраживању посвећеном пријатељству са вршњацима, изласцима, успостављању веза, рекреацији и хобијима као саставним компонентама идентитета младих. Резултати су показали да су пријатељство и рекреација димензије интерперсоналног идентитета, али да су везе и изласци у димензији дифузног идентитета.
- 6) Шести рад под насловом Vejo, E., Pehlić, I. i Durmić, A. (2013). Afirmacija ideje socijalne pedagogije kao integracijske znanosti kroz univerzitetski studijski program. U *Zborniku radova sa međunarodne znanstvene konferencije Ka novim iskoracima u odgoju*, (str. ??). Sarajevo: Filozofski fakultet (U štampi) представља резултате и домете студија социјалне педагогије. Ради се о прегледном раду који представља комуникационе способности као саставни дио студија социјалне педагогије у Зеници.

а) Навести неопходне биографске податке: школовање, успјех у току школовања, кретање у служби, резултати научно-истраживачког или стручног рада, јавна признања, друштвене активности и познавање страних језика;

б) У прилогу биографије доставити списак објављених научних радова.

2. ЗНАЧАЈ И НАУЧНИ ДОПРИНОС ИСТРАЖИВАЊА

Значај обраде теме под наслом *Циљеви студената, универзитетска клима и амбијент оцјењивања у настави* састоји се у томе што ће мр Аземина Дурмић укрстити три варијабле које у досадашњим истраживањима универзитетске наставе код нас нису укрштане. Нема сумње да ће налази ових укрштања дати значајан допринос педагошкој теорији и универзитетској наставној пракси.

Преглед релевантних истраживања за ову тему

Мотивацијски процеси који воде и усмјеравају понашање појединца важни су аспекти функционирања у свим областима, па тиме и у окружењу учења и наставе. Живећи у друштву које је обиљежено сталним промјена и моделирано низом нових информација, те с обзиром на стални развој знаности и технике те глобализације повијести човјечанства који као „два развојна смјера наводе човјека да на друкчији начин промотри властити положај“ (Lesourne, 2000, стр. 27), тако се поставља и питање кључне мотивацијске базе појединца за сталним учењем.

Мотивација се најчешће дефинира као психички процес задовољавања потреба односно мотива појединца, који се пак односе на све што човјека покреће на неку активност, одређује њен смјер, интензитет и трајање. Мотивација којом се задовољава мотив за самоостварењем путем учења назива се интринзична док је екстринзична мотивација она која има циљ стјецање неке компетенције нужне за успјешно постизање економских и друштвених мотива. (Pastuović, 1999)

О мотивацији као процесу се највише говорило са аспекта њене детерминаности унутарњим стањима и вањским потицајима који усмјеравају понашање појединца. У том погледу говори се о факторима као што су психофизичка структура студената и ученика, карактеристике наставника, карактеристике наставног садржаја, наставна технологија те социо-културни увјети и окружење (Muminović, 2005).

Међутим, посљедњих деценија дешава се промијењени фокус у истраживањима мотивације који се препознаје у пријелазу са вањских непредвиђених фактора и унутарњих стања ка социјално-когнитивном приступу који настоји инволвирати когнитивне посреднике, односно начин на који дјеца конструирају ситуације, интерпретирају догађаје и процесирају информације о одређеним ситуацијама (Dweck, 1986). Социјално когнитивни приступ препознаје се у атрибуцијским теоријама мотивације, која стремљење ка постигнућу повезује са начином на који појединац интерпретира успјех и неуспјех (Weiner, 1979, према Мки и сарадници, Meese et al., 2005) те теорији вриједносних очекивања која повезује постигнуће са појединчевим очекивањима и вриједносним перцепцијама (Atkinson 1964; Eccles, 1983; Wigfield i Eccles 1992, 2000). То значи да су појединци више ангажовани у одређеним задацима, више улажу напора ако очекују да ће их завршити добро и уколико придају значај тим задацима.

Једна од истакнутих теорија мотивације која у посљедњих тридесет година биљежи све већи истраживачки прогрес јесте теорија циљева (изв. Goal theory).

Теоретичари циљева су истражили како *циљеве постигнућа* који се односе на развој и демонстрацију компетенција (Ames i Archer, 1988; Elliot, 1999, према Mansfield i Wosnitza, 2010) тако i *socijalne ciljeve* (Anderman, 1999b; Urdan i Maehr, 1995, према Mansfield i Wosnitza, 2010) који кроз повезаности са вршњацима, одговорност и статус у вршњачким групама утјечу на мотивацију ученика.

Мотивација постигнућа у својим почецима и сходно радовима Керол Двек и Елиот (Dweck & Elliot, 1983) те Николс (Nicholls, 1984) и другим радовима (Nicholls & Dweck, 1979) како је наведено у раду Керол Двек (Dweck, 1986) може се посматрати кроз двије категорије циљева, односно кроз циљеве који укључују компетенције и то:

- а) циљеви усмјерени на учење (изв. learning goals) у оквиру којих индивидуе настоје да повећају своје компетенције, односно да разумију или науче нешто ново,
- б) циљеви усмјерени на перформансе (изв. перформанце гоалс) у оквиру којих индивидуе траже признање својих компетенција или избјегавају негативне оцјене компетенција.

Ова дихотомија циљева (перформанса-учење) коју изводи Керол Двек представља спој двије класичне теоријске оријентације мотивације (тзв. *приступ* оријентација и тзв. *избјегавање* оријентација) и то позиционираних унутар циљева усмјерених ка перфор-

мансама.

Наиме, МекКлиленд (McClelland, 1951) представља два облика мотивације постигнућа, један који је усмјерен ка постизању успјеха и други усмјерен ка избјегавању неуспјеха, што је иницијално теоретичаре циљева постигнућа водило ка дистинкцији између двије теоријске оријентације мотивације: приступ и избјегавање.

Тако су иницијално циљеви били подијељени на циљеве усмјерене ка учењу и задацима а који се односе на развој компетенција (*приступ* оријентација), ка перформансама усмјерени циљеви или его укљученост који се огледају у постизању позитивних оцјена властитих компетенција (*приступ* оријентација) те циљеви усмјерени на перформансу или его укљученост са фокусом на избјегавање негативних оцјена компетенција (*избјегавање* оријентација).

Управо, позивајући се на иницијалну подјелу циљева, Елен Елиот и Џудит Харакијевич (Elliot & Harackiewicz, 1996) говоре о циљевима усмјереним на зрење (мастеру оријентација), циљеви приступ-перформанса и циљеви избјегавање-перформанса. Тако су приступ-перформанса и мастеру оријентација дио мотивацијске оријентације која се односи на приступ и утемељене су у селф-регулацији сходно потенцијалним позитивним исходима, док је избјегавање-перформанса дио мотивацијске оријентације избјегавање утемељене у селф-регулацији сходно потенцијалним негативним исходима.

Ове двије ауторице (Elliot & Harackiewicz, 1996) закључују да ова концептуализација теорије циљева постигнућа представља интеграцију класичног и оновременог прилога мотивацији постигнућа, јер је мотивацијска оријентација која се односи на приступ парцијализована на независне мастеру и перформанса оријентиране циљеве (као што је то у тренутним теоријским оквирима циљева постигнућа) док је мотивацијска оријентација која се односи на избјегавање инкорпорирана као ортогонална мотивацијска тенденција (као што је то у класичним формулацијама мотивације Левина, МекКлиленда и Еткинсона).

Радна хипотеза са циљем истраживања гласи да:

- Ситуацијске варијабле, и то универзитетска клима и амбијент оцјењивања у настави, повезане су са различитим циљним оријентацијама студената. Конкретно, универзитетска клима и амбијент оцјењивања у настави више су усмјерен ка перформативним циљевима него зрењу/учењу као циљној оријентацији, а то погодује да перформативне циљне оријентације избију у први план насупрот циљевима усмјереним ка зрењу/учењу.

Наведено темељимо на истраживањима (Ames, 1984b; Ames, Ames i Felker, 1977; Covington, 1984; Covington i Omelich, 1984; према Ames, 1992a; Urdan, Midgley i Anderman, 1998, према Narvaez, 2010; Dweck & Leggett, 1988).

Материјал и метод рада:

У истраживању ће бити примијењено дескриптивно-корелативно истраживање које у први план ставља проучавање постојећег стања и увјета, а са друге стране одговара на питања о односима, међусобним везама феномена и њихових различитим обиљежјима. У истраживању ће бити примијењени следећи инструменти:

ЕОСМ-скалер (Suzić, 2002) ће се користити за мјерење циљева постигнућа и то димензије које се односе само на следеће циљне оријентације: способност извршења или перформативни циљеви, циљеви усмјерени ка перформансама, циљеви усмјерени на зрење (мастеру оријентација) и оријентација на избјегавања рада без мјерења емоција. Студенти ће одговарати на шестостепеној Ликертовој скали и то по пет ајтема унутар три димензије циљева. Примјер ајтема за циљеве усмјерене ка перформансама: *Желим бити добар студент како бих своје способности доказао породици, пријатељима, професорима и осталима*, унутар мастеру оријентације ајтем: *Учим колико је год*

више могуће док ајтем *Важно је доћи до дипломе, знање и оцјене су у другом плану* је примјер ајтема унутар циљева избјегавања рада. Подаци о релијабилности наведених димензија су сљедеће: зрење (мастеру: 0.74); циљеви усмјерени на перформансу (0.85) и циљеви избјегавање рада (0.82).

College and University Classroom Environment Inventory (CUCEI, Treagust i Fraser, 1986) је инструмент намијењен мјерењу универзитетске климе и исти садржи седам скала:

- Персонализација (односи се на прилике за сваког појединог студента да буде у интеракцији са професором и професоровој бризи за персоналну добробит студената);
- Укљученост (степен до којег студенти активно и пажљиво учествују у дискусијама и активностима);
- Студентска кохезивност (степен до којег се студенти познају, помажу и друже једни са другима);
- Сатисфакција (степен уживања на настави);
- Оријентација ка задацима (степен до којег су активности и задаци јасно и добро организоване);
- Иновација (степен до које професори планирају нове, необичне технике поучавања и задатака);
- Индивидуализација (степен до којег је студентима дозвољено да направе одлуке и да буду третирано сходно способностима, интересима и степену рада.

CUCEI има два облика, могућност испитивања тренутне ситуације (како студенти виде универзитетску климу) и могућност испитивања жељене ситуације (како студенти виде идеалну универзитетску климу). У коначној верзији CUCEI се састоји од 49 ајтема, односно свака скала садржи седам ајтема. На узорку од 742 студента у 62 разреда (Фрасер, Вилијамсон и Тобин, 1987, према Фрасер, 1993) инструмент пимјењен у форми испитивања актуалне ситуације показује сљедећу релијабилност по скалама: Персонализација (0.80), Укљученост (0.70), Студентска кохезивност (0.84), Сатисфакција (0.87), Усмјереност на задатак (0.70), Иновација (0.72), Индивидуализација (0.74). Студенти ће одговарати на четворостепеној Ликертовој скали са одговорима У потпуности се слажем, Слажем се, Не слажем се и У потпуности се не слажем.

Classroom Assessment Environment (Alkharusi, 2008) инструмент је намијењен мјерењу амбијента оцјењивања у настави, а који је настао на основу постојећих инструмената. Инструмент се састоји од 18-ест ајтема који мјере сљедеће димензије: ка учењу орјентирано оцјењивање и ка перформансама орјентирано оцјењивање. Интернална конзистенција коефицијената димензије ка учењу орјентирано оцјењивање и ка перформансама орјентирано оцјењивање износи Цронбацх алпха 0.80 и 0.65. Студенти ће одговарати на петостепеној Ликертовој скали која се креће од 1 (у потпуности се не слажем) до 5 (у потпуности се слажем). Питања унутар наведеног инструмента прилагођена су узорку и пољу овог истраживања, па тако примјер ајтема у унутар димензије ка учењу орјентирано оцјењивање *На овом Факултету професори нам помажу да идентифицирамо подручја у која морамо уложити више напора у будућности* док је *На овом факултету професори пореде вјештине између ученика* примјер ајтема унутар димензије ка перформансама орјентирано оцјењивање.

Узорком ће бити обухваћени студенти Универзитета у Зеници и то 600 студената ($N = 600$) што чини око 30% од укупног броја студената, при чему ће се водити рачуна о равномјерној расподјели с обзиром на варијаблу пол

Научни допринос истраживања састоји се у укрштању перформативне циљне оријентације са мастери оријентацијом, а ове двије оријентације са академском климом и оцјењивањем студената. Уколико се покаже да доминира перформативна циљна оријентације, то ће само значити да наша универзитетска настава није битно различита од

наставе у основној и средњој школи. Иначе, универзитетска настава би требала бити мање предавачка, а више истраживачка и више у форми самосталног остваривања пројеката студената.

- а) Значај истраживања;
- б) Преглед истраживања;
- в) Радна хипотеза са циљем истраживања;
- г) Материјал и метод рада;
- д) Научни допринос истраживања.

3. ОЦЈЕНА И ПРИЈЕДЛОГ

Биографски подаци о мр Аземини Дурмић показују да нема препрека у оцјени подобности кандидата за израду докторске тезе. Њене стручне квалификације то потврђују.

Научна и практична оправданост овог истраживања огледа се у томе да ће доказ који очекујемо у погледу преференције перформативне циљне оријентације на универзитетском нивоу показати да наша настава подржава конкуренцију, такмичење и суревњивост као својства која у будућности неће користити ни друштву ни појединцу.

Метод истраживања је у складу са феноменом који се истражује, а инструментариј на нивоу који се очекује за једну докторску дисертацију.

Предлажемо да се кандидаткиња мр Аземини Дурмић оцијени подобном за одбрану на теми „*Циљеви студената, универзитетска клима и амбијент оцјењивања у настави*“ као тези за израду докторске дисертације. Предлажемо да иста комисија буде именована за праћење израде рада како слиједи: др Ненад Сузић, ментор, Тања Станковић-Јанковић, члан и др Бранка Ковачевић као члан.

- а) Кратка оцјена о научним и стручним квалификацијама кандидата тј. о његовим способностима да приступи изради дисертације;
- б) Научна или практична оправданост предложених истраживања и резултати који се могу очекивати;
- в) Мишљење о предложеној методи истраживања;
- д) Уколико комисија сматра да кандидат не посједује одговарајуће научне и стручне квалификације, да неке претпоставке кандидата у вези пријављене дисертације нису тачне или је предложен метод рада неадекватан, исти треба детаљно образложити.
- е) Приједлог са образложеном оцјеном о подобности теме и кандидата (Обавезно написати оцјену да ли су тема и кандидат подобни или не)

ПОТПИС ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

- Проф. др Ненад Сузић, редовни професор Филозофског факултета у Бањој Луци, биран у ужим научним областима
1. Општа педагогија, Социологија образовања и Методика васпитно-образовног рада, председник;

- Доц. др Тања Станковић-Јанковић, доцент Филозофског факултета у Бањој Луци, биран у ужу научну област Методика васпитно-образовног рада, члан;
- 2.

- Доц. др Бранка Ковачевић, доцент на Филозофском факултету у Палама бирана на предмету Дидактика, члан.
- 3.

ИЗДВОЈЕНО МИШЉЕЊЕ: Члан комисије који не жели да потпише извјештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извјештај образложење, односно разлоге због којих не жели да потпише извјештај.